

ne ambten verkocht zouden worden ten bate van de stedelijke schatkist. Toen een bevredigende reactie uitbleef, begon zich een meer radikale stroming onder de burgerij te manifesteren. Een tweede rekest werd getekend dat op 6 november op het stadhuis werd afgeleverd. Dit stuk was niet alleen veel feller van toon, maar bevatte bovendien een aantal andere eisen, zoals de afkondiging van een stringent verbod van handel met de vijand en een stedelijke resolutie tot erfelijkheidsverklaring van het stadhouderschap in mannelijke en vrouwelijke lijn. Een grote volksoploop, die het ergste deed vrezen bij de aanbieding van het rekest, zette de magistraat zodanig onder druk, dat hij terstond toestemde in de toekomstige verkoop van de ambten. Deze konsessie deed het dreigende oproer bedaren.

Het mag op zichzelf verwonderlijk lijken dat kleine burgers zo ver durfden te gaan. Zij zouden dat waarschijnlijk ook niet gedaan hebben, als zij zich niet verzekerd hadden geacht van de steun van de prins. Deze was op 10 oktober op doorreis naar het leger bij Breda door de stad gepasseerd en had bij die gelegenheid de personen, die het eerste rekest ondertekend hadden (o.a. Van der Meer, Danserweg etc.) de sterkste verzekeringen gegeven dat hun voorstel tot verkoop van de ambten t.z.t. resultaat zou hebben, 'even beyond their wishes', volgens Wolters ⁶). Zijn aansporing om rustig en kalm te blijven moest daarbij wel in het niet zinken. Het radikale rekest van 6 november moet zeker gezien worden in verband met die 'sterkste verzekeringen' van de prins op 10 oktober.

Willem IV was toen voor de derde keer dat jaar in Rotterdam en de stemming onder de burgerij was sedert zijn verheffing in het voorjaar buitengewoon orangistisch. Het besluit van de magistraat van 29 april, waarbij hij als stadhouder erkend werd, had een enorm vertoon van blijdschap uitgelokt, een uitbarsting van spontane volksvreugde, die prompt tot wanordelijkheden leidde. Schout, burgemeesteren en schepenen traden onmiddellijk op met de publikatie van een fikse waarschuwing tegen herhalingen. Het getuigde van méér beleid dat het stadsbestuur zelf het initiatief nam bij de feestvieringen op 3 en 15 mei, de dagen waarop de prins door de Staten van Holland benoemd en geïnstalleerd werd. O.a. werden de openbare gebouwen geïllumineerd. Twee dagen later, de 17de, kwam hijzelf in de stad aan, op weg naar Zeeland, het gewest dat hem het eerst tot stadhouder had uitgeroepen. Hij